

Rommel opruimen (2/3)

Bemoediging van de week aflevering 273

273 God leren ervaren (2/3)

‘Nog voor dat je bestond,

kende Hij je naam!

Hij zag je elk moment

en telde elke traan.’ (Opw. 599)

Lieve mensen,

Tussen God kennen en God ervaren ligt een wereld van verschil.

Je kunt soms zo emotioneel mensen horen spreken over God, of over hun redding of hun toekomst. Ze weten het allemaal... Het zit in hun hoofd als een bekend riedeltje: ‘Ja, Jezus heeft mijn zonden vergeven, ik geloof in God, ik ga straks naar de hemel, want ik ben gered,’ maar de bijbehorende emoties zie je niet.

Vorige week heb ik jullie meegenomen in het verslag van NN, een jonge vrouw die een innerlijke verbouwing meemaakte. Een weg van weten, naar ervaren. God leren ervaren, dat maakt ons geloven zoveel sterker, hechter en waardevoller.

Van haar leerde ik een geweldige les: wij beginnen soms aan een heel andere kant met het vernieuwen en herstellen van ons leven, dan de Here Jezus zou doen. Wij focussen ons vaak op de buitenkant, op de meest in het oog lopende oneffenheden, de dingen waar we vooral graag vanaf willen! Maar er is in onze ziel, net als in een huis, ook een kruipruimte: de ruimte waar het fundament zich bevindt. Dat vraagt veel meer aandacht! De vorige bemoediging (272) ging hierover en dat kun je terug vinden op onze website/kijkgemist.

We horen nu van NN een stukje meer. Ze moest voor het eerst zelf ook die kruipruimte in. Wat gebeurde er toen? Kun je het je voorstellen: weer oog in oog komen te staan met dat wat je juist vergeten wilde, waar je niet aan herinnerd wilde worden. Het eerste dat ze zag, toen ze voorzichtig de ruimte inkroop was Jezus’ liefdevolle aangezicht! Hij keek haar aan! Hij sprak tot haar hart en gedachten: “Fijn dat je er bent, dat we hier samen kunnen opruimen. Moet je kijken wat hier allemaal ligt, dat wil je toch niet allemaal bewaren?”

Die lieve Heer, Hij zit daar ook bij jou tussen jouw troep om er met je over te praten en je duidelijk te maken dat Hij niet alleen nu er bij is, maar dat Hij echt elke dag van je bestaan alles heeft gezien en met je heeft meegemaakt. Zijn oog rust op jouw leven. Hij kent de pijn, de tranen, de schaamte, de boosheid, de haat, de leugens. Hij kent alles wat hier is opgeslagen en Jezus weet: hier ben Ik voor gestorven om te vergeven en het kwaad weg te halen uit de harten van mijn kinderen!

Jezus en ons bestaan:

Van vormeloze klompjes cel in een moederschoot staat geschreven, dat de Heer hen al ziet. (Psalm 139: 16). Wij zijn allemaal op dezelfde manier gevormd!

Van de kinderen zegt Gods Woord. ‘Ziet toe, dat gij niet één van deze kleinen veracht. (dat moet je dus ook zelf niet doen, ook niet in je denken over je kindzijn). Want Ik zeg u, dat hun engelen in de hemelen

voortdurend het aangezicht van Mijn Vader zien, die in de hemelen is. (Math. 18:10)

Jouw bestaan heeft Gods aandacht gehad, vanaf het prilste begin, tot de dag van vandaag!

Toen NN haar kruipruimte binnen kwam en Jezus aantrof in dit vergeten, weggedrukte stukje van haar leven, smolt haar hart. Zoveel betrokken liefde van haar Heer, dat had ze nooit voor mogelijk gehouden. Geen afwijzing, geen straf, geen schuld, maar één voor één hield de Heer dingen haar voor ogen die opgeruimd mochten worden. Omdat Hij er bij was, kon ze het verdragen:

Ik laat je een stukje van haar eigen woorden lezen:

‘Het belangrijkste voor mij was om voor het eerst de kruipruimte in te gaan. Ik moest mijn ‘last’ onder ogen komen. Mijn last?

Het was mijn kwetsbaarheid, mijn angst om afgewezen te worden, angst om gevoelens te tonen, mijn onvervulde noden en behoeften, mijn eenzaamheid, de behoefte aan hulp en betrokkenheid. Ook de teleurstelling in mezelf.

Eigenlijk moest ik tegenover Jezus en mezelf erkennen dat ik pijn en verdriet had. Ik moest leren er woorden aan te geven. Hij wilde er met mij over gaan praten...

‘Maar verdriet? Dat had ik toch niet,’ zei ik... Wel dus!

Ik mocht leren verwoorden, leren om te rouwen. Er was zoveel waar ik behoefte aan heb gehad, maar niet heb ontvangen. Wat ik zo gemist heb, en wat niet over ging door flink en sterk te zijn... Daar binnen in die kruipruimte voelde ik alles weer wat ik niet wilde voelen: hoe klein en onzeker ik eigenlijk was, een meisje. Ik werd stil gezet bij mijn relatie met God.’

‘Uiteindelijk kwam alles boven, tot de bodem bereikt was. Toen kwam ook de tijd om weer op te bouwen. (te isoleren en de planken terug te leggen). Het was een tijd van loslaten, anderen en mijzelf te vergeven en door te gaan. De prut is eruit, de grote opruimactie is gedaan. Nu is de tijd aangebroken van overgave aan en vertrouwen in een liefdevolle Vader, die echt alles van me weet!’

Wat NN heeft meegemaakt is de ervaring van vele anderen kinderen van God. Het is zo de moeite waard om de Heer te vertrouwen, zo veel vertrouwen te geven, dat je niet wegloopt, als Hij je wenkt om mee naar beneden te gaan: de kruipruimte in! Wat een diepe verwondering en ook wat een prachtige emoties komen vrij, als je juist in het diepste van je ziel Jezus liefde voor jou, ontdekt! Geen schuld, geen aanklacht, maar wel samen met Hem opruimen! Dan kun je zeggen: U bent de Koning van mijn hart! Halleluja!

Volgende week het laatste deel van deze ‘verbouwing’: over het genezen van je zelfbeeld.

Mag de Heer je rijk bemoedigen! Aarzel niet langer, als Hij je naar binnen roept voor een opruimbeurt in je levenshuis!

Met liefs, Gerry

Jelly Verwaal, een bekende dichteres, heeft ons het bovenstaand gedicht toegestuurd, als reactie op de bemoediging van vorige week. Om jullie er mee te bemoedigen!

DOORGROND MIJN HART

*Als Jezus Christus Heer is van je leven,
laat je dan toe, dat Hij je hart doorgrondt?
Stel, dat Hij daar dat éne plekje vond,
dat je bewaart en maar niet weg kunt geven?*

*Toch wil hij héél je hart! Verborgenheden
zijn vaak een barricade voor geloof.
De oorzaak dat je blijdschap wordt gedoofd
is vaak het “eigen ik”, of “je verleden”.*

*Als Jezus Christus Heer is van je leven,
geef dan zijn Geest de ruimte in je hart.
Pas dán verdwijnt het laatste restje zwart
en word je door zijn vrede en licht omgeven.*

(uit “Veelkleurigheid” jv)

*De [video bemoediging](#) die hoort bij deze teksbijlage bekijkt u op de [website](#) van de Bemoedigingssite
Zowel de video als deze teksbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.
Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen,
meer informatie vindt u op de [website](#)*